

Icoana vieții

Carmen

Mamă iubită, icoană la altar,
Nu vom avea vreodată, noi, habar
Ce este-n sufletul plin de iubire,
Lumină sfântă, nobilă menire...

Tu dai naștere în durerea dulce,
Săruți copilul când vrea să se culce
Și-i luminezi visele cu povești
Căci vrei și somnul să i-l ocrotești.

Când crește puiul, tu îți rupi din suflet
Căci nu vrei ploaie, să se-audă tunet
Într-o copilărie pe care vrei s-o faci
Căldura vieții lui, în zilele mai reci.

Cum timpul trece, puiul devine om,
În viața ta el este acum un pom,
La umbra lui, stingher, sufletul tău...
Veghează: "Să-i fie bine și nu rău!"

Cu părul alb, tu ești acea mămică
Cu sufletul frumos, ca și bunică
Îți crești nepoții la lumina ta,
În jurul tău, noi fericiți vom sta!